

Cele trei dorințe

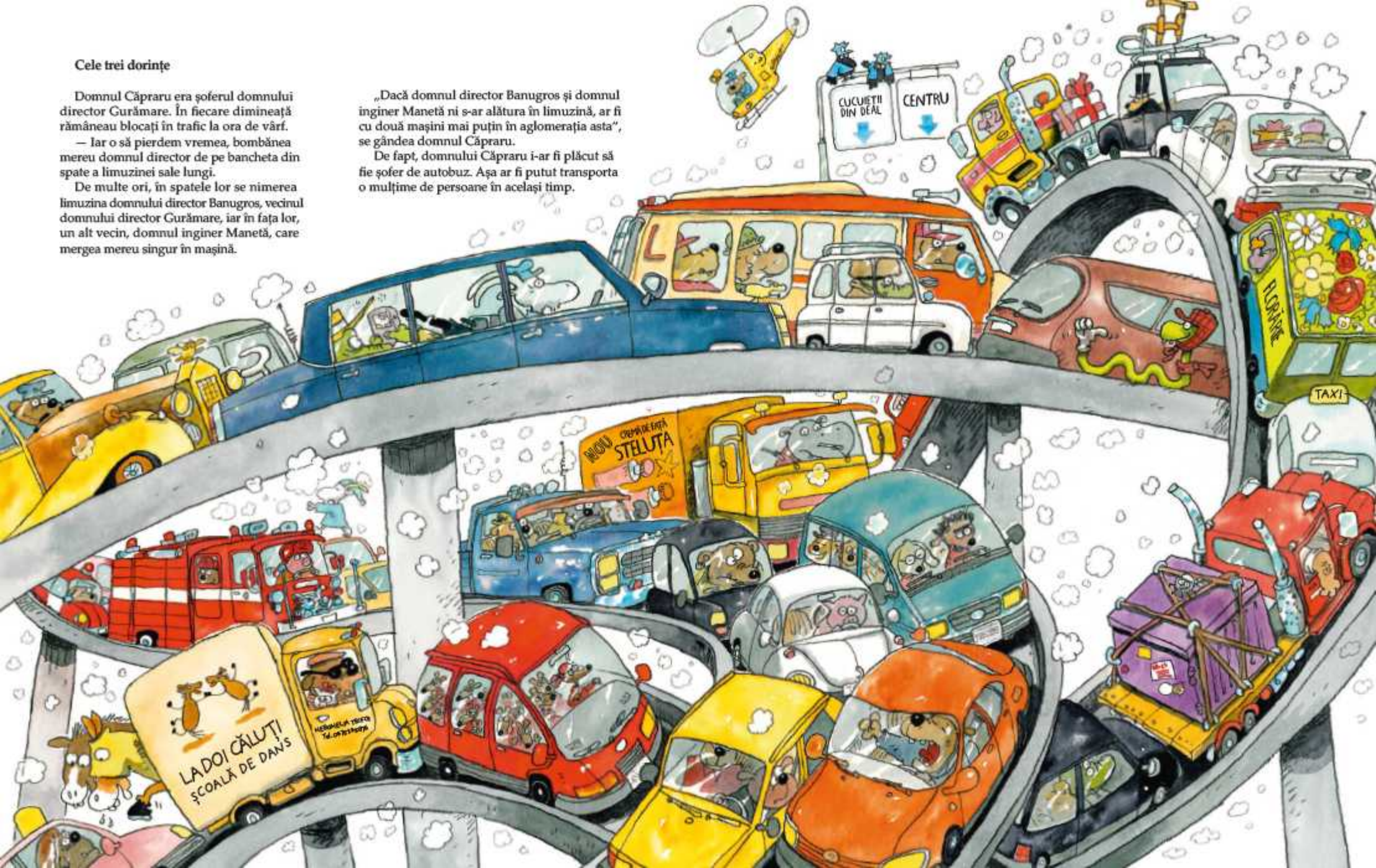
Domnul Căpraru era șoferul domnului director Gurămare. În fiecare dimineață rămăneau blocați în trafic la ora de vârf.

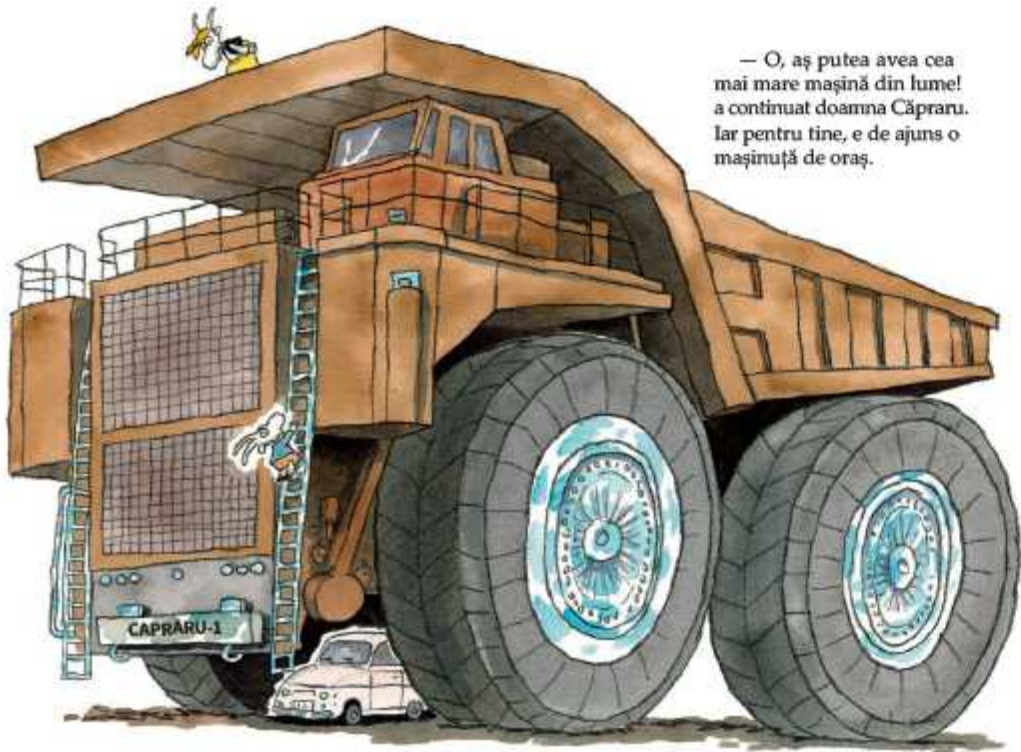
— Iar o să pierdem vremea, bombănea mereu domnul director de pe bancheta din spate a limuzinei sale lungi.

De multe ori, în spatele lor se nimeria limuzina domnului director Banugros, vecinul domnului director Gurămare, iar în fața lor, un alt vecin, domnul inginer Manetă, care mergea mereu singur în mașină.

„Dacă domnul director Banugros și domnul inginer Manetă ni s-ar alătura în limuzină, ar fi cu două mașini mai puțin în aglomerația asta”, se gândea domnul Căpraru.

De fapt, domnului Căpraru i-ar fi plăcut să fie șofer de autobuz. Așa ar fi putut transporta o mulțime de persoane în același timp.

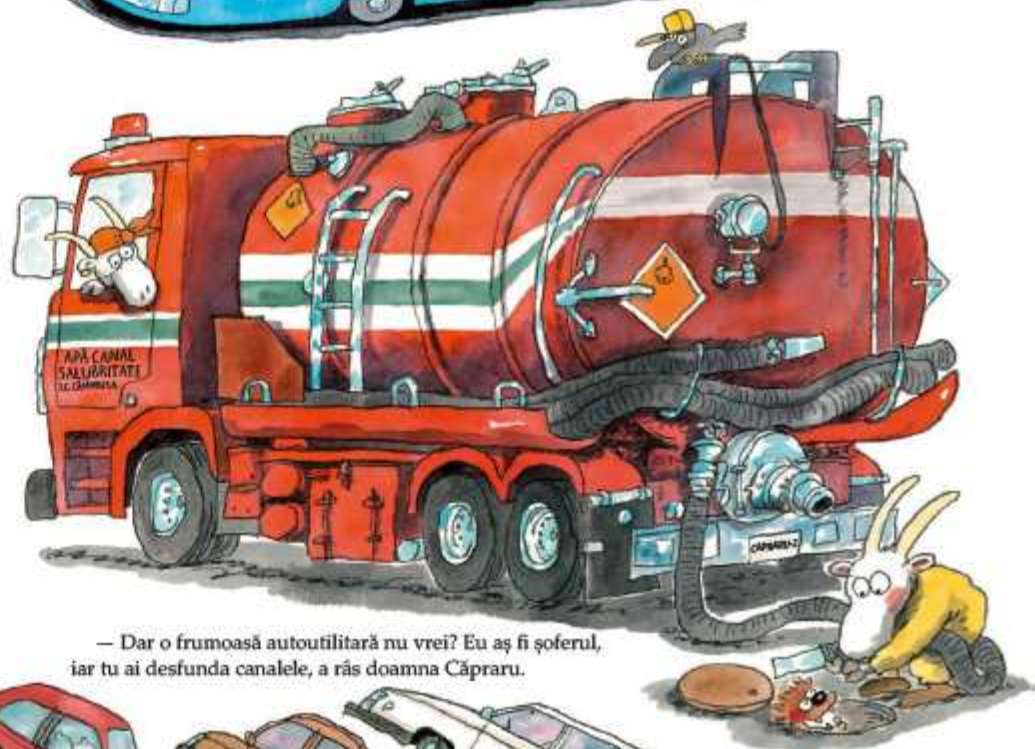

— O, aş putea avea cea mai mare maşină din lume! a continuat doamna Căpraru. Iar pentru tine, e de ajuns o maşinuţă de oraş.

— Sau o maşină alimentată cu energie solară. Cum ar fi? a continuat vesel domnul Căpraru.

— Dar am putea avea un întreg camion-platformă plin cu maşini, a răspuns domnul Căpraru cu însufleţire.

— Dar o frumoasă autoutilitară nu vrei? Eu aş fi şoferul, iar tu ai desfunda canalele, a râs doamna Căpraru.

Hänsel și Gretel

Domnul Coajă avea doi copii, Hänsel și Gretel, pe care-i creștea singur, pentru că buna sa soție se prăpădise cu ani în urmă. Avea și un frumos camion de gunoi, cu care străbătea zilnic orașul și-l păstra curat. Hänsel și Gretel îl ajutau de multe ori la lucru pe tatăl lor și se simțeau foarte bine împreună.

Dar domnul Coajă s-a recăsătorit până la urmă, așa că Hänsel și Gretel au căpătat o mamă vitregă. Dar vai! Mama vitregă era nemaipomenit de rea. Nu-i păsa deloc de cei doi copii și cu atât mai puțin de camionul de gunoi. Noua doamnă Coajă era înnebunită după mașinile de teren. Și atât s-a tot plâns de camionul de gunoi al domnului Coajă, încât bietul de el l-a vândut și i-a cumpărat nevastei o frumoasă mașină de teren cu tracțiune integrală.

Goneau zile întregi cu mașina prin sălbăticie, iar mama vitregă chiuia de încântare.

N-a trecut mult însă și noua doamnă Coajă a început iarăși să bombăne.

— Vreau un motor mai puternic și roți mai mari. Vreau un monster-truck adevărat!

Ușor de zis, dar domnul Coajă nu voia să-și risipească ultimii bănuți pe așa ceva.

— Trebuie să cumpăr de mâncare pentru Hänsel și Gretel, a zis el.

— Ah, ce nesățui! a pufnit mama vitregă. Lasă că le-arăt eu.

Au rătăcit prin parcare toată ziua până când, la venirea serii, au zărit deodată ceva nemaipomenit. Într-un capăt al parcării era un camion strălucitor, cu o remorcă plină cu turtă dulce, fursecuri, caramelle și o mulțime de gogoși pufoase tăvălite prin zahăr.

Hänsel și Gretel erau atât de infometați, încât au început numaidecât să înfulece.

Deodată, din remorcă și-a făcut apariția o băbuță zbărcită. Era, bineînțeles, vrăjitoarea cea rea pe care o știți din povești. Mergea din oraș în oraș și, cu camionul ei cu gogoși, îi ademenea pe copii ca să-i mănânce.

Vrăjitoarea l-a înșfăcat imediat pe băiat și l-a vârat în lada de scule a camionului.

— Acolo să stai, băiete! a zis vrăjitoarea.

Apoi, i-a poruncit lui Gretel:

— Fata mea, ia caută tu în remorcă gogoșile cele mai mari și cu mai multă glazură și dă-i-le fratelui tău. Să se facă rotunjour și dolofan...

Gretel a făcut întocmai cum i s-a spus și Hänsel s-a îmbuibat cu bunătați până l-a apucat durerea de burtă.

Scufița Roșie

A fost odată o fetiță care locuia cu mama ei la marginea unei vechi autostrăzi. Fetei i se spunea Scufița Roșie, pentru că adesea purta o pelerină roșie cu glugă.

Într-o duminică dimineța, mama și fetița o așteptau pe bunica în vizită, așa că făceau prăjiturile preferate ale acesteia, în formă de mașină. Deodată, a sunat telefonul. Era chiar bunica. Mașina ei, cam veche, se stricase. Bunica nu mai putea porni la drum.

— Ce păcat! a spus Scufița Roșie. Cum o să se mai bucure bunica de prăjiturile noastre?

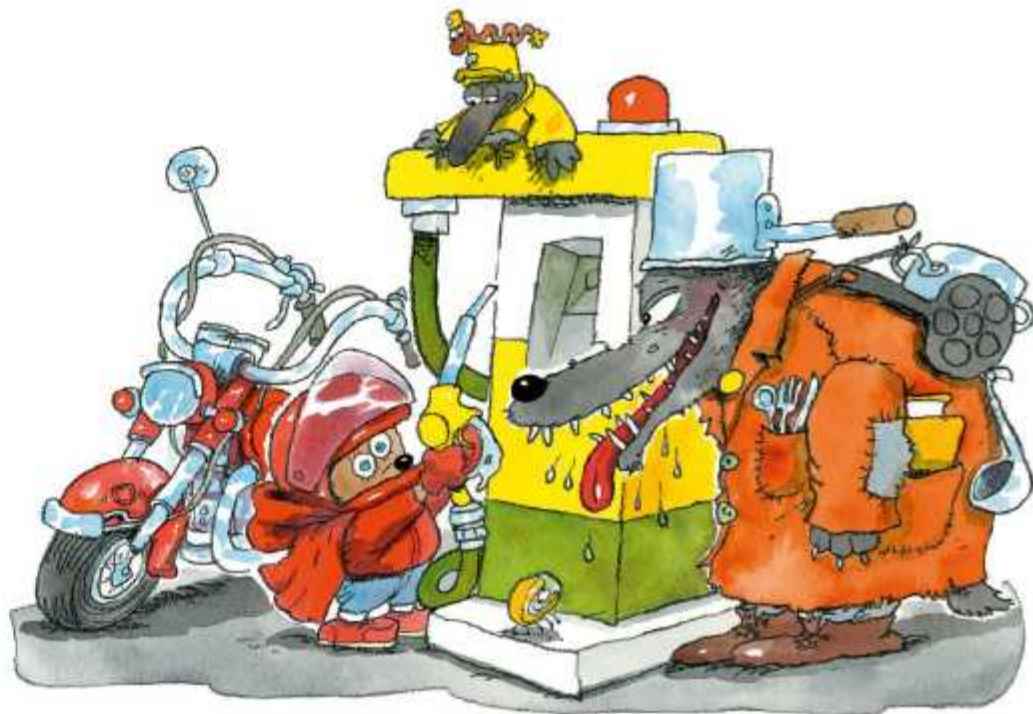
Dar imediat fetei i-a venit o idee grozavă:

— O să-i duc eu câteva!

Și mama găsea că era o idee bună, așa că a umplut un coș cu bunătăți, iar Scufița Roșie a sărit pe motocicletă ei mare și roșie.

— Mergi cu bine! i-a spus mama. Ține drumul cel bun și nu te opri să vorbești cu străinii.

Așa va face, a promis Scufița Roșie și, ambalând zgomotos motorul, a plecat la drum.

Pe la jumătatea drumului, Scufița a trebuit să se oprească la benzinărie.

Atunci a apărut lupul:

— Bună dimineța, drăguțo. Încotro?

— Mașina bunicii s-a stricat și îi duc niște prăjituri, i-a răspuns Scufița Roșie. Bunica are o casuță roșie la vreo zece kilometri mai încolo, pe autostradă. Acum, gata, plec.

Trebuie să-mi continui drumul și mama m-a sfătuit să nu stau de vorbă cu necunoscuții.

Lupul nici nu avea nevoie să știe mai multe.

— Fii fetei cuminte și ascultă mereu ce-ți spune mama, a spus el.

Lupilor răi, la fel ca vrăjitoarelor rele, le place să-i mănânce pe alții, iar asta era și intenția acestui lup. S-a hotărât pe loc să dea fuga la casuța bunicii ca să ajungă acolo înaintea Scufiței Roșii.

— Hi, hi, hi! a chicotit pofcios lupul și a călcat tare accelerația de la mașina sa roșie și foarte puternică.

Cei trei țapi

Au fost odată ca niciodată trei frați. Cu toții erau automobiliști. În regiunea lor însă nu prea se găseau locuri de muncă pentru cei împătimiți de mașini, așa că într-o zi s-au hotărât să se ducă într-un oraș mare ca să-și caute de lucru.

Însă dacă voiau să ajungă în oraș, trebuiau să traverseze un râu. Iar în râu, sub pod, trăia un balaur nesuferit.

Totuși, cei trei frați s-au decis să încerce.

Cel mai tânăr a pornit primul pe pod cu mașinuța lui de golf.

— Cine îndrăznește să conducă pe podul meu? a tunat balaurul.

— Eu, fratele cel mic dintre trei frați, toți automobiliști vestiți.

— Zău? O să te-nghit cu mașinuța ta vestită cu tot, a răcnit balaurul.

— Da' de ce pe mine? a spus micul țap. Mai bine așteaptă puțin. Acușica o să treacă fratele meu pe aici, iar el e mai mare decât mine și vine și cu mașina mai încărcată.

Balaurul a bombănit și-a plescăit cu labele prin apă, dar l-a lăsat pe mezin să plece.

În curând, pe pod și-a făcut apariția țapul mijlociu, într-o camionetă încărcată cu legume.

— Cine îndrăznește să conducă pe podul meu? a răcnit balaurul.

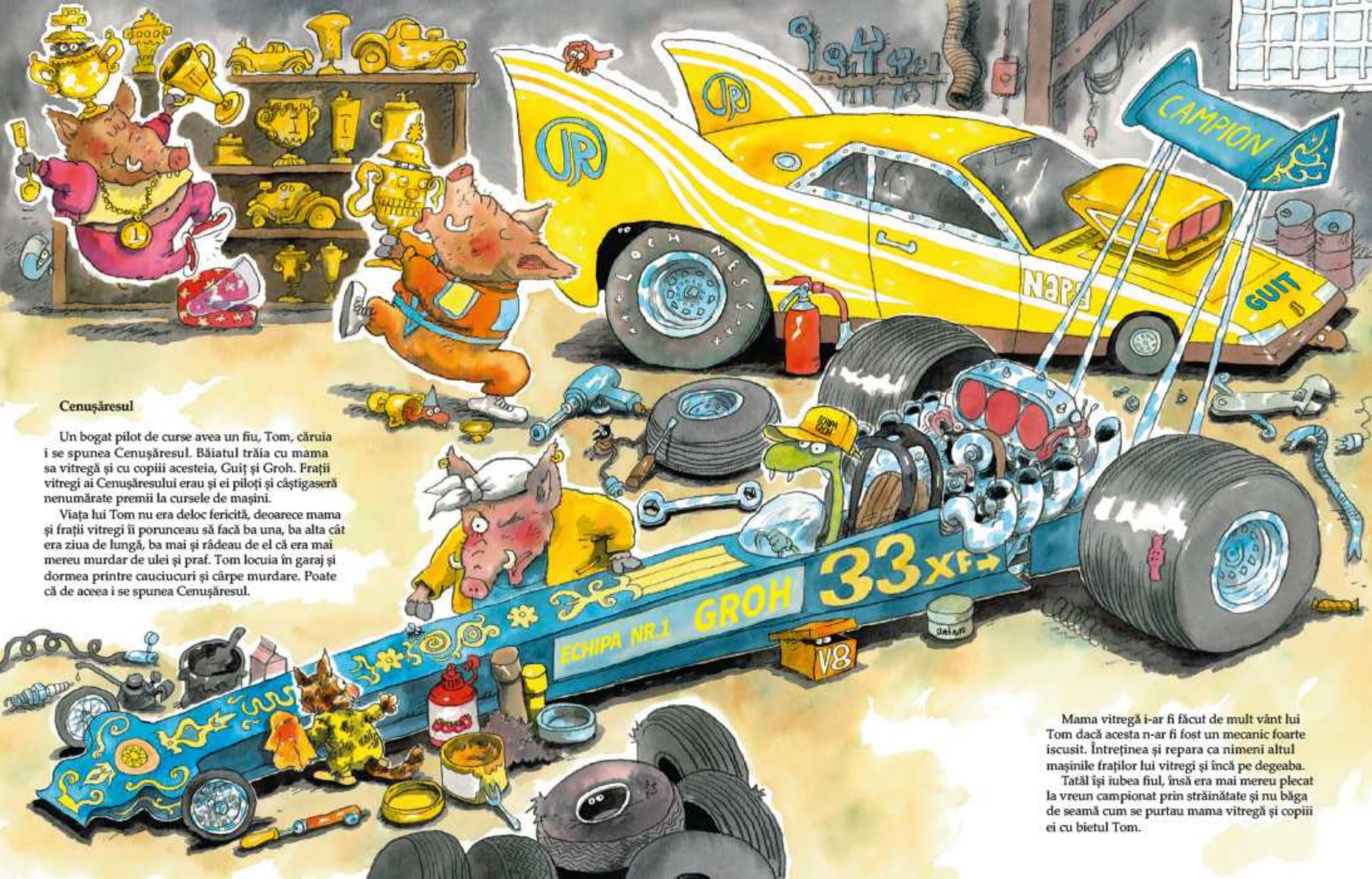
— Eu, fratele mijlociu dintre trei frați, toți automobiliști vestiți.

— Aha! Gata, te-nghit cu mașină cu tot! Legumele sunt sănătoase.

— Stai puțin! i-a cerut mijlociul. În curând o să vină fratele meu mai mare. Chiar e mult mai mare decât mine. Și vine și mai încărcat.

Balaurul a început să stropească enervat, dar l-a lăsat și pe țapul mijlociu să plece.

Cenușăresul

Un bogat pilot de curse avea un fiu, Tom, căruia i se spunea Cenușăresul. Băiatul trăia cu mama sa vitregă și cu copiii acesteia, Guiț și Groh. Frații vitregi ai Cenușăresului erau și ei piloți și câștigaseră nenumărate premii la cursele de mașini.

Viața lui Tom nu era deloc fericită, deoarece mama și frații vitregi îi porunceau să facă ba una, ba alta cât era ziua de lungă, ba mai și râdeau de el că era mai mereu murdar de ulei și praf. Tom locuia în garaj și dormea printre cauciucuri și cârpe murdare. Poate că de aceea i se spunea Cenușăresul.

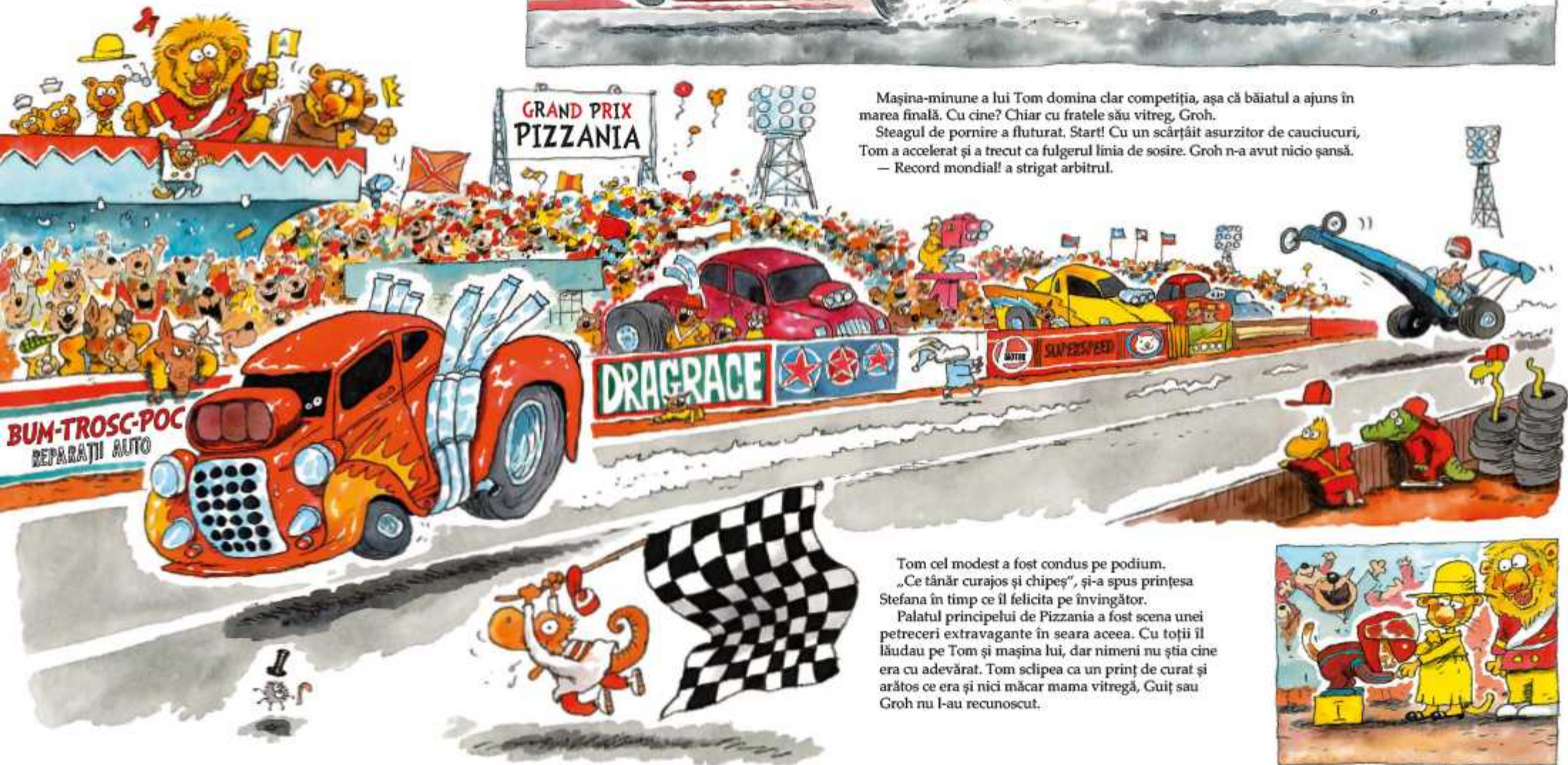
Mama vitregă i-ar fi făcut de mult vânt lui Tom dacă acesta n-ar fi fost un mecanic foarte iscusit. Întreținea și repara ca nimeni altul mașinile fraților lui vitregi și încă pe degeaba.

Tatăl își iubea fiul, însă era mai mereu plecat la vreun campionat prin străinătate și nu băga de seamă cum se purtau mama vitregă și copiii ei cu bietul Tom.

A reușit să ajungă la timp la evenimentul principei. Cursa de dragstere se ținea pe o pistă de un sfert de milă. Mașinile se întreceau câte două. Pe tot parcursul zilei, peste tot erau numai cauciucuri fumegânde și motoare încinse care scuipau foc. Principele Leoni-Pepperoni și prințesa Stefana erau încântați.

Mașina-minune a lui Tom domina clar competiția, așa că băiatul a ajuns în marea finală. Cu cine? Chiar cu fratele său vitreg, Groh. Steagul de pornire a fluturat. Start! Cu un scârțâit asurzitor de cauciucuri, Tom a accelerat și a trecut ca fulgerul linia de sosire. Groh n-a avut nicio șansă. — Record mondial! a strigat arbitrul.

Tom cel modest a fost condus pe podium. „Ce tânăr curajos și chipeș”, și-a spus prințesa Stefana în timp ce îl felicita pe învingător. Palatul principei de Pizzania a fost scena unei petreceri extravagante în seara aceea. Cu toții îl laudau pe Tom și mașina lui, dar nimeni nu știa cine era cu adevărat. Tom scliffea ca un prinț de curat și arătos ce era și nici măcar mama vitregă, Guiț sau Groh nu l-au recunoscut.

Circulația interzisă în ambele sensuri

Accesul interzis autovehiculelor

Accesul interzis

Interzis virajul la stânga

Întoarcerea interzisă

Curbă la dreapta

Sucesiune de curbe

Drum îngustat pe ambele părți

Limitare de viteză

Sfârșitul limitării de viteză

Drum cu denivelări

Lucrări

Împroșcare cu pietriș

Drum alunecos

Alte pericole

Copii

Animale

Intersecție

Intersecție cu drum fără prioritate

Depășirea interzisă

Oprirea interzisă

Staționarea interzisă

Drum cu prioritate

Lățime maximă admisă

Înălțime maximă admisă

Oprirea obligatorie

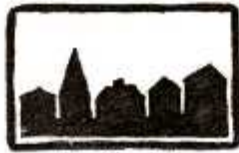
Cedează trecerea

Prioritate pentru circulația din sens opus

Prioritate față de circulația din sens opus

Intrare în localitate

ieșire din localitate

Obligatoriu la dreapta (similar pentru stânga)

Obligatoriu înainte

Obligatoriu la dreapta (similar pentru stânga)

Ocolire prin ambele părți

Ocolire prin dreapta (similar pentru stânga)

Sens unic

Drum pentru pietoni

Pistă pentru biciclete

Trecere de pietoni

Parcare

Autostradă

Drum expres

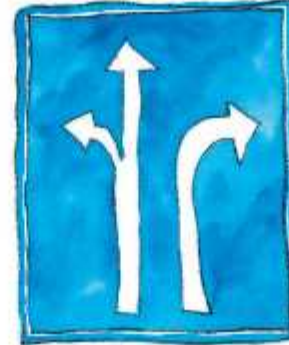
Zonă rezidențială

Indicarea modului obligatoriu de parcare

Drum fără ieșire

Utilizarea benzilor

Revenire pe banda din dreapta

Feribot

Aeroport

Drum pentru persoane cu dizabilități

Punct de informare turistică

Telefon

Post de prim-ajutor

Atracție turistică

Restaurant

Loc pentru înot

Loc pentru popas

